

[Lykke Kristensen.]

var også ledsaget af en hel del sunde argumenter, idet der dengang var en vældig tendens til, at alle parter, der havde med byggeri og en byggesag at gøre, skulle forandre det færdige projekt lige fra projektstadiet og under hele byggeriet, sådan at byggeriet fik et helt andet slutresultat, såvel projekteringsmæssigt som økonomisk og sandelig også tidsmæssigt. Der var en hel del argumenter for at indføre den ordning, og på daværende tidspunkt, hvad ministeren også var inde på, var priserne meget stabile. Det er i langt de fleste tilfælde ikke særlig svært for lederen af den store entreprenørvirksomhed at afgive fast pris, fordi han har mulighed for at få informationer, som hverken den lille eller den mellemstore håndværksmester har. For mig at se er det lidt latterligt, at man sidder i 14 dage og regner et tilbud minutløst ud for så i de sidste to timer at diskutere, hvorvidt man skal forøge den pris, man er kommet til, med 5, 10 eller måske 15 pct. Jeg indrømmer, at der i 1974 kom visse lempelser, efter at vi fik de kolossalt store prisstigninger, som skyldtes dels, at oliepriserne steg, dels, at prisen på snedkertræ og tømmertræ på få måneder steg 120 pct. Men på trods heraf skete der en lang række konkurer, og en lang række håndværksvirksomheder kom vældigt i knibe, så deres likviditet den dag i dag er meget dårlig på grund af det, og ministeren kan jo ikke vide noget om, hvornår det samme sker igen. Jeg mener ikke, man kan byde de små og mellemstore virksomheder at give tilbud under disse vilkår.

Man har så sidste år, hvad ministeren også rigtigt var inde på, kørt de toårige faste priser tilbage til ét år med en indeksregulering. Men så synes jeg, det hele er så gennemhullet, at man akkurat lige så godt nu kunne gå tilbage til tilbudsdagen og benytte den indeksregulering, man nu bruger fra 1 års dagen, til regulering af tilbudsprisen fra det tidspunkt, tilbudet er afgivet på. Men hvis det skulle ske – og det håber jeg da på man kommer frem til i det udvalg, som ministeren taler om – tror jeg, det ville være ønskeligt, at man i det cirkulære, som vil blive udsendt, pålægger offentlige myndigheder pligt til at vurdere, hvor meget priserne vil stige i byggeperioden, sådan at myndighederne, når de søger om bevillinger, har denne formodede prisstigning med, så vi ikke ender som før 1967 med de store overskrivelser på de forskellige budgetter.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg er da glad for, at hr. Lykke Kristensen gik et stykke tilbage i tiden, for det var som bekendt daværende trafikminister Guldberg, der gennemførte denne ordning, endog imod socialdemokratiets protest; det hører også til historien. At så denne protest er blevet til, at jeg tror, enhver siddende regering uanset partifarve vil være meget forsigtig med at ophæve denne ordning, tror jeg også hører med til historien. Derfor har vi fra min tid prøvet at lempe os til rette med den udvikling, der er sket, men dog uden at slippe taget, idet ordningen jo på mange områder har været gunstig, det vil jeg medgive. Den har helt givet haft vældig betydning for en bedre planlægning, en bedre koordinering af arbejdet og dermed en prisbillighed over for både stat og kommune. Jeg tror, det fortsat med en fornuftig udvikling er en ordning, der vil være til gavn for begge parter, både bygherren og den udførende, og det er det, jeg har bestræbt mig på at opnå i samråd med Entreprenørforeningen og med Håndværksrådet. Indtil dette øjeblik har vi været enige om de ting, der er sket, og jeg kan også sige, at disse ordninger er godkendt af både finansudvalget, folketingets boligudvalg og folketingets erhvervsudvalg; en bedre dækning for sine beslutninger tror jeg det er vanskeligt at få.

Hans Bjerregaard (FP):

Der er ingen tvivl om, at den fastprisordning og fasttidsordning, vi har inden for den offentlige sektor, har været til, jeg tør godt sige meget stor skade for en del af byggeriet, til dels i form af fordyrelse, ikke alene fordi man har taget højde for det i tilbuddene, men også fordi de håndværkere, der er gået ned undervejs, har lidt tab, således at byggeriet skulle gøres færdigt af andre håndværkere senere med en væsentlig fordyrelse.

Med baggrund i det stillede jeg i 1974 et næsten enslydende spørgsmål til den daværende boligminister, hr. Johan Phillipsen, som jeg forstår er partifælle med spørgeren nu, og fik et meget klart og tydeligt nej til at ændre noget som helst ved det. I et samråd senere fik jeg af den senere boligminister, som jo stadig er boligminister, et tilsagn om, at man ville foretage ændringer, når man havde haft forhandlinger med byggeriets organisationer. Det forstår jeg man har haft indtil nu, og at man stadig fører dem. Jeg vil derfor bede boligmini-